

2ο ΓΕΛ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

PROJECT A' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

Θέμα: Facebook-Αίτημα φιλίας. Αποδοχή;

Την ομάδα αποτελούν οι μαθητές: Στάθη Φανή, Σδράκα Νεφέλη, Τσίνα Κωνσταντίνα, Τσιγάρα Ελένη, Παπαγιάννη Παρασκευή, Νταουτάι Ασημίνα, Πολυγένης Γιάννης, Στάθης Μάριος, Ξυφώλη Ξανθή, Νταφοπούλου Ρίτα, Τρυφέρη Ευθυμία, Πολύζου Ευαγγελία-Βασιλίνα, Πίτσαβου Φρειδερίκη, Ντανοβασίλη Δήμητρα, Τάτσιου Παρασκευή, Παπακώστα Ακριβή, Παγώνης Νίκος, Χατζηβασιλείου Μαριαλένα

Επιβλέπων Εκπαιδευτικός: Καρκαλέτσος Χρήστος ΠΕ01

2017-2018

Υπόθεμα: Επικοινωνία στο Facebook: Πραγματική ή Εικονική; (Φλέρτ-Σχέση μέσω Facebook)

Η βασική διαφορά μιας γνωριμίας που δημιουργείται μέσω Ίντερνετ σε σχέση με την πραγματικότητα, είναι ότι στο διαδίκτυο δεν μπορείς να είσαι βέβαιος ότι όλες οι πληροφορίες που σου δίνονται – αυτή είναι η λέξη που κάνει τη διαφορά- ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Ο καθένας μπορεί να παρουσιάσει μόνο τα στοιχεία που θέλει ο ίδιος, έτσι, μπορεί κάποιος που γνωρίσαμε, τελικά να μην έχει καμία σχέση με αυτό που μας έχει παρουσιάσει.

Αυτό, όμως, δεν είναι που συμβαίνει και στην πραγματικότητα; Στην αρχή μιας γνωριμίας, πάντα δεν επιλέγουμε να μοιραστούμε πληροφορίες για τη ζωή μας και να κάνουμε «highlight», ακριβώς όπως στο facebook, πτυχές της προσωπικότητάς μας που θεωρούμε γοητευτικές, αποκρύπτοντας άλλες, λιγότερο ελκυστικές;

Συνεπώς, το ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής: Μπορεί να υπάρξει ... ‘συναισθηματική’ επικοινωνία μέσω της... ‘διαδικτυακής’ επικοινωνίας;

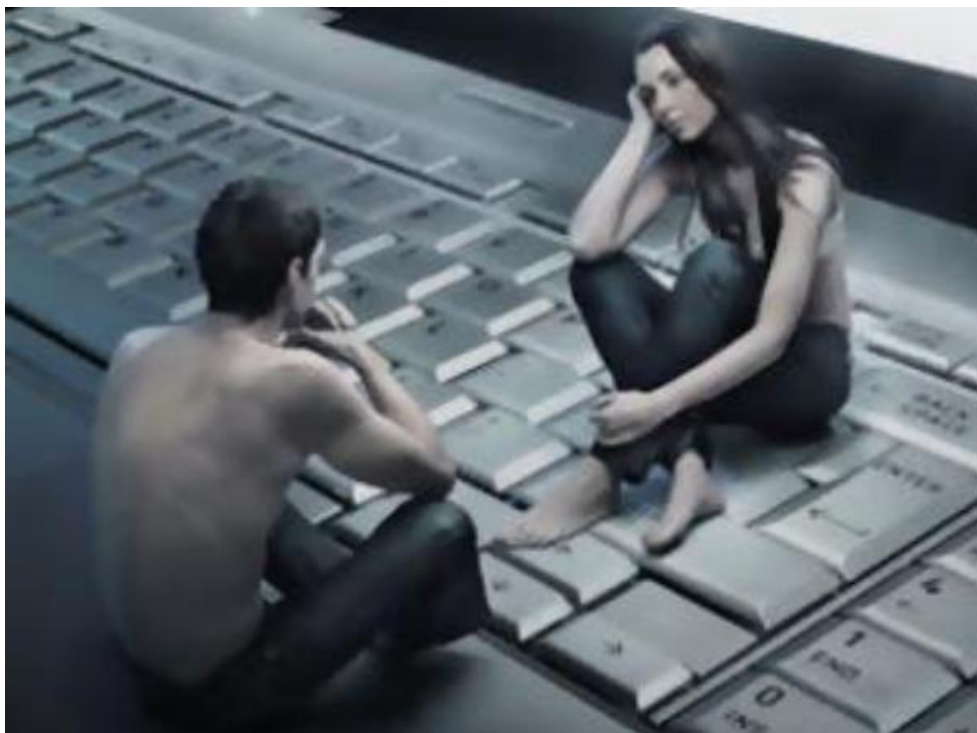
Την απάντηση δίνει και πάλι η επιστήμη. Σύμφωνα με νέα έρευνα ολόένα και περισσότεροι άνθρωποι λένε «ναι» στη διαδικτυακή αγάπη ...ή αλλιώς στο «Love at first...like!»

Όπως αποκαλύπτει πρόσφατη μελέτη, το 96,8% των Ελλήνων, ηλικίας 17-30 διατηρούν λογαριασμό στο «Facebook», ενώ οι μισοί από αυτούς παραδέχονται πως φλερτάρουν και κάνουν φίλιες μέσω ψηφιακών διαύλων και δηλώνουν ανοιχτοί στο ενδεχόμενο ερωτικής γνωριμίας.

Μάλιστα, από τις σχέσεις που ξεκίνησαν μέσω Ίντερνετ το 8% κατέληξε σε γάμο και περίπου το 25% σε μακροχρόνια σχέση.

Φαίνεται, λοιπόν, πως πολλοί είναι –πλέον- εκείνοι που γνωρίζονται και ερωτεύονται μέσω facebook. Οι ειδικοί συνιστούν, ωστόσο, να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε τέτοιου είδους γνωριμίες και στον τρόπο που χρησιμοποιούμε το ίντερνετ.

Μπορεί η επιστήμη να μην είναι σε θέση να δώσει σαφείς απαντήσεις για το εάν ένας διαδικτυακός έρωτας θα κρατήσει και να... «σηκώνει τα χέρια ψηλά», αλλά δεν υπάρχει λόγος να είσαι αρνητική στο ενδεχόμενο μιας γνωριμίας μέσω facebook. Απλώς, προσπάθησε να βεβαιωθείς πως το άτομο με το οποίο επικοινωνείς είναι αυτό που νομίζεις. Και αν, με τον καιρό, αυτή η γνωριμία μεταφερθεί στην κανονική ζωή και έχει βασιστεί στην ειλικρίνεια και όλα όσα αναφέρονταν μέσω μηνυμάτων δεν ήταν στοιχεία εντυπωσιασμού, τότε έχει πολλές πιθανότητες να επιβιώσει. Γι’ αυτό, κάνε... «like» στον έρωτα μέσω διαδικτύου

Στα παιδικά μας χρόνια, ρωτούσαμε δειλά «θες να γίνουμε φίλοι;». Στα ενήλικα χρόνια μας ρωτάμε «να σε κάνω φίλο;». Τότε αναφερόμασταν στην απτή πραγματικότητα. Τώρα μιλάμε για την εικονική πραγματικότητα – των κοινωνικών δικτύων.

«Οι εκατό “φίλοι” μου είναι φίλοι μου;» είναι το ερώτημα που έθεσε σε έρευνά της η «Monde» – ορίστε ορισμένες διαφορετικές προσεγγίσεις:

Ο φιλόσοφος Αντρέ Κοντ Σπονβίγ πιστεύει ότι δεν μπορείς να έχεις χίλιους «φίλους», διότι η φιλία «είναι αδιαίρετη, ο καθένας δίνεται τόσο ολοκληρωτικά στον φίλο του, που δεν μένει κάτι για να εκχωρηθεί αλλού», επομένως δεν είναι «φίλος» αυτός που είναι «φίλος όλων», ούτε η φιλία μπορεί να απλώνεται στο άπειρο. Διότι, λέει, «η φιλία προϋποθέτει πολλή εμπιστοσύνη, πολλή ειλικρίνεια, πολλή οικειότητα και πολύ χρόνο» κι επιπλέον «φίλος» είναι κάποιος με τον οποίο «μοιράζομαι κάποιες δραστηριότητες – μια βόλτα, ένα παιχνίδι, ένα φαγητό, μια εκδρομή».

Στον αντίποδα βρίσκεται η φιλόσοφος Αν Νταλσιέ, που δεν συμερίζεται την άποψη ότι οι εικονικές σχέσεις κοντράρονται με τις πραγματικές. «Σήμερα εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε μόνιμη εγγύτητα με τους οικείους τους – ανταλλάσσουν μηνύματα, εικόνες, ραντεβού» λέει και παρατηρεί, ότι μέσω των νέων τεχνολογιών, οι άνθρωποι «διαμορφώνουν διαφορετικές μορφές συντροφικότητας». Ένα παράδειγμα κατανόησης αυτής της «νέας συντροφικότητας» είναι «η σελίδα υποδοχής του facebook, που είναι προσωποποιημένη (με φωτογραφίες, βίντεο, μουσικά κομμάτια) και μοιάζει σαν να υποδέχεσαι κάποιον στο δωμάτιό σου».

1. Οι Η/Υ καθιστούν τη μάθηση μια διαδικασία ευχάριστη και ενδιαφέρουσα καθώς τη συνδυάζουν με το παιχνίδι, γεγονός που θα αμβλύνει τη διάθεση για πλάκα μέσα στη τάξη και θα περιορίσει την αδιαφορία, την πλήξη και την παθητικότητα των μαθητών. Ο σχολικός λόγος παύει να είναι ανούσιος και αποσπασματικός, στερούμενος μιας συνεκτικής εικόνας του κόσμου και το σχολείο αποκτά ένα καινούργιο ενδιαφέρον αφού η χρησιμότητά του δεν εξαντλείται στους τίτλους, τους βαθμούς, την προαγωγή από τάξη σε τάξη, τις εξετάσεις.

2. Με την οργάνωση του γνωστικού υλικού, μειώνεται η προσπάθεια των μαθητών για αποστήθιση.

3. Οι Η/Υ αποτελούν ένα άριστο εποπτικό μέσο που δίνουν τη δυνατότητα στους μαθητές να παρακολουθούν εφαρμογές των επιστημονικών θεωριών ή να βλέπουν να ζωντανεύουν μπροστά τους παλαιότερες ιστορικές εποχές. Διευκολύνεται έτσι η κατανόηση και εκμάθηση του μαθήματος.

4. Η εισαγωγή των υπολογιστών στην εκπαίδευση εξασφαλίζει συγχρόνως προγράμματα διδασκαλίας που

ενθαρρύνουν την αυτενέργεια του μαθητή, καθιστά δυνατή την αυτοδιδασκαλία ή και τη διδασκαλία από απόσταση. Η επικοινωνία με βιβλιοθήκες, επιστημονικά ιδρύματα, πανεπιστημιακές σχολές, μουσεία φέρνουν σε επαφή τους μαθητές με έναν πλουραλισμό απόψεων, τους βοηθούν να γνωρίσουν πρόσωπα και πολιτισμούς μακρινούς, να έχουν πρόσβαση σε δεδομένα πέρα από τον έλεγχο του δασκάλου. Η προσωπική έρευνα και αναζήτηση αποτελεί πάντα την πιο αποτελεσματική πηγή γνώσης.

Επίσης ο δάσκαλος απεγκλωβίζεται από τον παθητικό ρόλο της αναμετάδοσης τυποποιημένων γνώσεων και γίνεται καθοδηγητής και επόπτης της μαθησιακής διαδικασίας και εκμαιευτής της γνώσης. Μένει έτσι πολύτιμος χρόνος στους εκπαιδευτικούς και στους μαθητές για ουσιαστική επικοινωνία και ανταλλαγή ιδεών.

5. Όλοι οι μαθητές έχουν πρόσβαση στο ίδιο υλικό ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση και τον αριθμό των βιβλίων που υπάρχει στο σπίτι τους. Η γνώση έτσι δεν είναι προνόμιο των λίγων αλλά γίνεται κτήμα των πολλών, αίροντας τις ανισότητες που υπάρχουν.

6. Η αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας από τα εκπαιδευτικά συστήματα υπόσχεται την εξασφάλιση της πρόσβασης εκπαιδευτικού και μαθητή σε όλο το εύρος ενός γνωστικού πεδίου, καθώς και της οικειώσής τους με τις τελευταίες εξελίξεις σε κάθε επιστημονικό κλάδο. Το τελευταίο θα σημάνει και την εκπλήρωση του αιτήματος για άμεση «διασύνδεση» μεταξύ επιστήμης και εκπαίδευσης, ώστε οι γνώσεις που πηγάζουν από την πρώτη να

εκβάλλουν στο χώρο της δεύτερης, μετατρέπόμενες σε κοινό αγαθό, κτήμα της κοινωνίας και της νέας γενιάς που θα ζήσει τις συνέπειές τους και θα τις προάγει.

7. Ο κάθε μαθητής προχωρά με τους δικούς του ρυθμούς και ο καθηγητής μπορεί να βοηθήσει όλους και το καθένα χωριστά χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι μαθητές δεν μπορούν να βοηθήσουν ο ένας τον άλλο μέσα σε ένα κλίμα συνεργασίας. Βελτιώνονται έτσι οι σχέσεις μέσα στη τάξη και καλύπτονται τα κενά αφού εξαλείφεται ο φόβος για απορίες.

8. Οι ώρες παραμονής στην αίθουσα θα μειωθούν και έτσι θα λυθεί το πρόβλημα των σχολικών κτιρίων, οι συνθήκες εργασίας για το δάσκαλο θα βελτιωθούν και ο χρόνος των μαθητών θα αξιοποιηθεί γόνιμα.

9. Οι Η/Υ εξοικειώνουν τους μαθητές με τις νέες τεχνολογίες και τους προσφέρουν πολύτιμες γνώσεις που θα τους φανούν χρήσιμες αργότερα στην αναζήτηση εργασίας. Αποκτούν δηλαδή απαραίτητα εφόδια για τη μετέπειτα επαγγελματική τους εξέλιξη.

10. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να βγάλουν κείμενα και γραφήματα κατάλληλα, για να επεξεργαστούν τα θέματα της διδασκαλίας τους, και να ανταλλάσσουν πληροφορίες. Με αυτόν τον τρόπο το Internet μετατρέπεται σε όργανο συλλογικής εργασίας του εκπαιδευτικού σώματος, καθώς οι διάσπαρτες σκέψεις συγκεντρώνονται και κοινοποιούνται.

11. Οι μαθητές καλλιεργούν τη φαντασία, τη δημιουργικότητά τους και βάζουν σε λειτουργία την αξιολογική τους κρίση και τις άλλες νοητικές τους λειτουργίες καθώς είναι υποχρεωμένοι να ανακαλύπτουν τα λάθη τους. Επίσης τα παιδιά μικρότερης ηλικίας μπορούν με τον προγραμματισμό να κατανοήσουν έννοιες της αφαιρετικής λογικής, που είναι επίτευγμα μεταγενέστερο στην εξελικτική πορεία του παιδιού.

Κίνδυνοι του Διαδικτύου

Οι κυριότεροι κίνδυνοι που συνεπάγονται από τη χρήση του διαδικτύου είναι

1.Ακατάλληλο Περιεχόμενο:

Συνήθως με τον όρο ακατάλληλο περιεχόμενο, αναφερόμαστε σε περιεχόμενο το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει ρατσιστικό ή ξενοφοβικό περιεχόμενο, προώθηση επιβλαβών συμπεριφορών, προώθηση τυχερών παιχνιδιών, παρουσίαση πορνογραφικού υλικού, προώθηση βίας κ.τ.λ.

2.Ανεπιθύμητα Μηνύματα:

Ανεπιθύμητα Μηνύματα θεωρούνται τα μηνύματα εκείνα που υπό κανονικές συνθήκες οι χρήστες δεν θα επέλεγαν να δουν και τα οποία διανέμονται σε μεγάλο αριθμό παραληπτών. Παραδείγματα ανεπιθύμητων μηνυμάτων είναι μηνύματα που περιέχουν διαφημιστικά για αμφίβολα προϊόντα, μηνύματα με περιεχόμενο που συσχετίζεται με ψευδοτυχερά παιχνίδια, ψευδονομικές υπηρεσίες, πορνογραφικό υλικό κτλ.

3.Αποξένωση από τον Πραγματικό Κόσμο:

Η αλόγιστη και πολύωρη χρήση του Διαδικτύου, δημιουργεί συναισθηματική απόσταση και αλλοιώνει την ποιότητα επικοινωνίας ανάμεσα στους ανθρώπους, κάτι το οποίο πολλές φορές οδηγεί στην Αποξένωσή τους από τον Πραγματικό Κόσμο.

4.Αποπλάνηση:

Αποπλάνηση συμβαίνει όταν άγνωστοι κακόβουλα εκμεταλλεύονται το στοιχείο της ανωνυμίας στο Διαδίκτυο για να προσεγγίσουν ανήλικα παιδιά με στόχο τη σεξουαλική παρενόχληση.

5.Βίαια Παιχνίδια:

Σύμφωνα με έρευνες, εκατομμύρια άτομα αφιερώνουν χρόνο σε καθημερινή βάση σε ηλεκτρονικά παιχνίδια (<http://www.appdata.com>). Όπως στην αγορά έτσι και στο Διαδίκτυο υπάρχουν διάφορες κατηγορίες παιχνιδιών. Η πιο δημοφιλής κατηγορία παιχνιδιών είναι η κατηγορία παιχνιδιών δράσης η οποία χωρίζεται σε άλλες υποκατηγορίες, όπως παιχνίδια πολεμικών τεχνών (Beat'em up), λαβυρίνθων (maze), πλατφόρμας (platform), βολών (shooters) κ.α.

6.Εθισμός:

Εθισμός στο Διαδίκτυο μπορεί να προκύψει με την πολύωρη ενασχόληση ατόμων σε διαδικτυακές δραστηριότητες όπως είναι τα παιχνίδια, δωμάτια συζητήσεων, ηλεκτρονικός τζόγος και άλλα.

7.Εκφοβισμός:

Εκφοβισμός είναι δυνατό να συμβεί μέσω του Διαδικτύου και περιλαμβάνει εσκεμμένη, επαναλαμβανόμενη και εχθρική συμπεριφορά απέναντι σε άτομο ή ομάδα ατόμων με σκοπό την πρόκληση συναισθηματικής και ψυχολογικής βλάβης.

8.Ηλεκτρονικός Τζόγος:

Με τον όρο Ηλεκτρονικός Τζόγος εννοούμε τη δραστηριότητα κατά την οποία δύο ή περισσότερα άτομα συναντιόνται διαδικτυακά με σκοπό την ανταλλαγή στοιχημάτων. Μια τέτοια δραστηριότητα περιλαμβάνει το ρίσκο της πραγματικής οικονομικής απώλειας ή του κέρδους.

9.Ιός:

Ιός είναι κακόβουλο πρόγραμμα το οποίο εγκαθίσταται στον υπολογιστή συνήθως εν αγνοία του χρήστη και ενεργοποιείται είτε κάποια προκαθορισμένη χρονική στιγμή είτε ύστερα από κάποια συγκεκριμένη ενέργεια. Η ενεργοποίηση ενός ιού μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα διάφορες συνέπειες, επικίνδυνες ή μη. Συγκεκριμένα, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το συνεχές άνοιγμα διαφόρων παραθύρων στην οθόνη, μπορεί όμως και να προκαλέσει την καταστροφή δεδομένων σε αρχεία ή

άλλες βλάβες. Ένας ιός ενσωματώνεται σε ηλεκτρονικά μηνύματα και προγράμματα, έτσι ώστε όταν ανοίξουμε τα μηνύματα αυτά ή εκτελέσουμε τα προγράμματα, ενεργοποιούμε άθελά μας και τον ιό.

10.Υποκλοπή Προσωπικών Δεδομένων:

Υποκλοπή Προσωπικών Δεδομένων στο Διαδίκτυο είναι η πράξη της εξαπάτησης ενός χρήστη κάνοντας τον να δώσει προσωπικές πληροφορίες σε μια «πλαστή ιστοσελίδα» στο Διαδίκτυο (π.χ διεύθυνση, αριθμό ταυτότητας, αριθμό διαβατηρίου, αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών, κωδικούς πρόσβασης κ.λπ). Μια τέτοιου είδους δραστηριότητα επιτρέπει σε έναν απατεώνα (cracker) να κλέψει ή να πλαστογραφήσει τα στοιχεία του θύματος ή/και να κερδίσει παράνομη πρόσβαση στα δεδομένα του/της, όπως προσωπικούς λογαριασμούς, συνδρομές, e-mail, κωδικούς κ.λπ.

Εποχή κρίσης, εποχή μοναξιάς... Οι ανθρώπινες σχέσεις **περιτυλιγμένες με το μανδύα του συμφέροντος** φαντάζουν δύσκολες. Ο σύγχρονος άνθρωπος προτιμά τη μοναξιά από την καθημερινή σύγκρουση ιδεών, κλείνεται στο καβούκι του και οι πραγματικοί του φίλοι τόσο λίγοι που μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Και, όμως, αν ρωτήσεις κάποιον «πόσους φίλους έχεις» θα σου πει 1500, 2000, 3500, ίσως και πιο πολλούς. Και αναρωτιέσαι πως είναι δυνατόν να έχει κάποιος τόσους πολλούς φίλους. Ή έχουμε ξεχάσει την πραγματική έννοια της λέξης «φιλία» και θυσιάσαμε, στο βωμό της ανάγκης μας για φίλους, τον ορισμό της λέξης «φιλία».

Πού βρίσκονται όλοι αυτοί οι αόρατοι, ίσως, φίλοι; Μιλάμε μαζί τους, περνάμε πολλές ώρες συζητώντας, τους λέμε τα προβλήματά μας και ό,τι μας απασχολεί και εκείνοι είναι πάντα διαθέσιμοι να μας ακούσουν, να μας συμβουλέψουν, να μας στηρίξουν κάθε ώρα και κάθε στιγμή. Και, όμως, δεν τους γνωρίζουμε... δεν τους έχουμε δει ποτέ από κοντά και ούτε πρόκειται. Ζουν μακριά μας. **Μπορεί ακόμα να είναι και ανύπαρκτοι, να μην υπάρχουν καν αλλά να παρουσιάζονται με ψευδή στοιχεία στον αόρατο κόσμο του ίντερνετ.**

Οι ανάγκες των ατόμων δημιουργούν θεσμούς. Η ανάγκη του ατόμου για άμεση επικοινωνία εδώ και τώρα, σε συνδυασμό με την υπερβολική εργασία, δεν άφησε περιθώρια για πραγματικούς φίλους. Δημιουργήσαμε λοιπόν εικονικούς, ψεύτικους φίλους -αρκεί που πληρούν ό,τι ζητάμε... Η διαδικασία απλή, ένα αίτημα

φιλίας και προσθέτουμε άτομα στη ζωή μας. Τα βάζουμε στη ζωή μας, στην καθημερινότητά μας και μοιραζόμαστε μαζί τους ώρες της ζωής μας, καθώς και τα μυστικά μας.

Μετράμε την αγάπη τους με τα likes που κάνουν στις αναρτήσεις μας. Όσο πιο πολλά τα likes σημαίνει ότι μας αγαπάνε και μας εκτιμάνε. Τους τοποθετούμε στη ζωή μας και μας γίνονται ανάγκη και εξάρτηση. Δε ζούμε χωρίς αυτή την αόρατη παρουσία τους, τους αναζητάμε, ανησυχούμε αν δεν εμφανιστούν στα καθιερωμένα διαδικτυακά ραντεβού. **Είναι οι φίλοι μας, οι κολλητοί μας, κάποιους μάλιστα τους δηλώνουμε και ως μέλη της οικογένειάς μας.** Νομίζουμε ότι τους ξέρουμε χρόνια αφού στον τοίχο του φεις έχουν καταγράψει όλη τους τη ζωή με πληροφορίες και φωτογραφίες. Την ηλικία τους την οικογενειακή τους κατάσταση, τα ενδιαφέροντα, την εργασία και ότι εκείνοι θεωρούν ότι πρέπει να βγάλουν προς τα έξω. Η σελίδα τους στο facebook είναι η ηλεκτρονική βιογραφία τους, το ηλεκτρονικό τους φακέλωμα.

Φτάσαμε σε μια εποχή όπου η πραγματικότητα ταυτίζεται με αυτό που στην ουσία δεν υπάρχει. Ζούμε με ψευδαισθήσεις ότι περιτριγυρίζομαστε από φίλους, ενώ η πραγματικότητα είναι άλλη! Δεν είναι δυνατόν να έχουμε χιλιάδες φίλους. Οι αόρατοι φίλοι του facebook είναι το υποκατάστατο μιας πραγματικής ανάγκης που δεν ικανοποιείται. **Το facebook είναι η μικρογραφία της πλαστικής κοινωνίας, κοινωνίας που φτιάχνουμε για να κερδίσουμε χρόνο, για να διατηρήσουμε όσο μπορούμε αναλλοίωτες τις κοινωνικές επαφές.**

Και το καλύτερο, αν ο φίλος ή η φίλη δεν μας αρέσει, πλέον, τον διαγράφουμε με ένα πάτημα κουμπιού... όλα έγιναν τόσο εύκολα και γρήγορα στην άπληστη κοινωνία, στην κοινωνία της αφθονίας. Τον διαγράφουμε λοιπόν... τον εξαφανίζουμε αυτόματα και μαγικά, εξάλλου υπάρχουν τόσο άλλοι φίλοι διαθέσιμοι. Έτοιμοι να μας χαρίσουν απλόχερα τη φιλία τους. Σε μια εποχή όπου οι αξίες και τα ιδανικά, όπως η φιλία και η οικογένεια (γιατί παρατηρείται και το φαινόμενο οι γονείς με τα παιδιά που βρίσκονται στον ίδιο χώρο, στο ίδιο σπίτι και να επικοινωνούν μέσω διαδικτύου επειδή είναι φίλοι στο facebook) είναι τόσο εύκολη υπόθεση δε θα πρέπει να αναρωτιόμαστε γιατί γκρεμίζονται τόσο εύκολα. Ίσως γιατί δε χτίστηκαν όπως θα έπρεπε, ίσως γιατί δε μοχθήσαμε καν γι αυτά, ίσως γιατί το τοποθετήσαμε σε ευάλωτες και τόσο εύθραυστες βάσεις που στο πρώτο φύσημα εμποδίων κατέρρευσαν.

Πίσω από την ευκολία των διασυνδέσεων όσον αφορά τις ανθρώπινες σχέσεις κρύβεται η δυσκολία να δούμε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι ότι χωρίς μόχθο δε στεριώνουν οι ανθρώπινες σχέσεις. Η Τεχνολογία είναι απαραίτητη να καλλιεργήσουμε τις επαφές μας και όχι για να σπείρουμε φιλίες και αόρατες επαφές. Το facebook είναι μια ευκολία στη ζωή μας, ένα παιχνίδι ίσως για να γεμίσουμε το χρόνο μας και να χαλαρώσουμε. Δεν αποτελεί, όμως, σε καμία περίπτωση την κανονική ζωή μας. **Πίσω από τις οθόνες υπολογιστών κρύβονται άνθρωποι που είναι ορατοί, αλλά τόσο αόρατοι συνάμα,** και αυτό γιατί ποτέ δεν πρόκειται να καλύψουν τα κενά που δημιουργεί η ανάγκη για πραγματική επαφή και αμεσότητα.

Τα σύμβολα με τα χαρούμενα προσωπάκια του facebook δεν πρόκειται ποτέ να αντικαταστήσουν την πραγματική χαρά μας και πολύ περισσότερο τη λύπη μας. Τα συναισθήματα δεν αποκωδικοποιούνται σε σύμβολα του facebook. Τα συναισθήματα εκφράζονται πρόσωπο με πρόσωπο και όχι από απόσταση. Πέρα από την εικόνα που βλέπεις στην οθόνη σου, πέρα από τις ωραίες και καλλιτεχνικές ίσως φωτογραφίες των φίλων σου... ο αληθινός κόσμος είναι αλλιώς... Το πραγματικό πρόσωπο ενός φίλου δε μπορεί να σου κρύψει τι νιώθει και η γλώσσα του σώματος του επίσης θα δείξει τι αισθάνεται, τα δε μάτια του θα δείξουν αν σε συμπονούν... το χέρι που θα σου χτυπήσει με αγάπη τον ώμο και θα εκφράσει έτσι την συμπαράσταση.. Ένα χάδι, ένα νεύμα, μια τρυφερή ματιά και ένα καλό λόγο που θα βγαίνει από ορατά χείλη και όχι ως ήχος από το μικρόφωνο ενός άψυχου κουτιού, τον υπολογιστή έχει ανάγκη ο άνθρωπος.

Μην ψάχνεις τα ορατά στα αόρατα, μην ψάχνεις να βρεις τα λογικά στον παράλογο, μην χάνεσαι σε έναν εικονικό κόσμο και επαναπαύεσαι. Μην χάνεσαι στα δρομάκια του διαδικτύου ακολουθήσε το δρόμο της ζωής κάπου εκεί έξω... **Από τότε που οι στέγες των ανθρώπων ήρθαν τόσο κοντά οι καρδιές τους απομακρύνθηκαν...** Μάλιστα απομακρύνθηκαν τόσο πολύ που ψάχνουν την αγάπη και τη φιλία μέσα από ένα κουτί!

Βγάλε τις παρωπίδες σου, μην παραμυθιάζεσαι, ο αόρατος συνάνθρωπός μας θα γίνει ορατός μόνο αν του δώσουμε αξία και προσοχή, μόνο αν τον προσεγγίσουμε ανθρώπινα και ζεστά και όχι κάνοντας του add (πρόσθεση) μέσω μιας σελίδας Facebook. Στα παιδικά μας χρόνια, ρωτούσαμε δειλά «θες να γίνουμε φίλοι;». Στα ενήλικα χρόνια μας ρωτάμε «να σε κάνω φίλο;». Τότε αναφερόμασταν στην απτή πραγματικότητα. Τώρα μιλάμε για την εικονική πραγματικότητα – των κοινωνικών δικτύων.

«Οι εκατό “φίλοι” μου είναι φίλοι μου;» είναι το ερώτημα που έθεσε σε έρευνά της η «Monde» – ορίστε ορισμένες διαφορετικές προσεγγίσεις:

Ο φιλόσοφος Αντρέ Κοντ Σπονβίγ πιστεύει ότι δεν μπορείς να έχεις χίλιους «φίλους», διότι η φιλία «είναι αδιαίρετη, ο καθένας δίνεται τόσο ολοκληρωτικά στον φίλο του, που δεν μένει κάτι για να εκχωρηθεί αλλού», επομένως δεν είναι «φίλος» αυτός που είναι «φίλος όλων», ούτε η φιλία μπορεί να απλώνεται στο άπειρο. Διότι, λέει, «η φιλία προϋποθέτει πολλή εμπιστοσύνη, πολλή ειλικρίνεια, πολλή οικειότητα και πολύ χρόνο» κι επιπλέον «φίλος» είναι κάποιος με τον οποίο «μοιράζομαι κάποιες δραστηριότητες – μια βόλτα, ένα παιχνίδι, ένα φαγητό, μια εκδρομή».

Στον αντίποδα βρίσκεται η φιλόσοφος Αν Νταλσιέ, που δεν συμμερίζεται την άποψη ότι οι εικονικές σχέσεις κοντράρονται με τις πραγματικές. «Σήμερα εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε μόνιμη εγγύτητα με τους οικείους τους – ανταλλάσσουν μηνύματα, εικόνες, ραντεβού» λέει και παρατηρεί, ότι μέσω των νέων τεχνολογιών, οι άνθρωποι «διαμορφώνουν διαφορετικές μορφές συντροφικότητας». Ένα παράδειγμα κατανόησης αυτής της «νέας συντροφικότητας» είναι «η σελίδα υποδοχής του facebook, που είναι προσωποποιημένη (με φωτογραφίες, βίντεο, μουσικά κομμάτια) και μοιάζει σαν να υποδέχεσαι κάποιον στο δωμάτιό σου».

Κατά τη γνώμη ενός ψυχίατρο, τα κοινωνικά δίκτυα φτιάχνουν μια καινούργια «οικογένεια» για τους νέους, τα chats είναι γι' αυτούς μια πραγματικότητα που δεν στερείται συναισθηματισμού, ενώ ο Πιερ Λεβί υπογραμμίζει τη διαδραστικότητα. «Το κομπιούτερ δεν είναι πια μια παθητική οθόνη, το άτομο γίνεται πομπός και παραγωγός» επισημαίνει. Ως προς την επίδραση του facebook στις φιλίες, ο Λεβί θυμίζει ότι ανά τους αιώνες οι «επιστολικές σχέσεις» διατήρησαν και δεν διέλυσαν τις φιλίες – γιατί να κάνει κάτι διαφορετικό το facebook; λέει. Κατά τη γνώμη του εξάλλου, η αντίθεση ανάμεσα στο εικονικό και το πραγματικό «είναι ξεπερασμένη» – «τα μηνύματα μέσω των κοινωνικών δικτύων μας “βρίσκουν” οπουδήποτε, οποτεδήποτε και άρα, διευκολύνουν το πηγαινέλα ανάμεσα στον εικονικό και τον πραγματικό κόσμο».

Ως προς το αρχικό ερώτημα της «ειλικρίνειας» και της «αυθεντικότητας» που έχουν-ή δεν έχουν οι «φιλίες» του ίντερνετ, ο ακαδημαϊκός Στ. Βιάλ υπενθυμίζει ότι αρχικά το facebook αναφερόταν στην επικοινωνία των σπουδαστών – «οι ίδιοι όμως θέλησαν να προκαλέσουν έναν ισχυρότερο συναισθηματικό δεσμό. Και η ιστορία τούς δικαίωσε» λέει.

Εξάλλου η Αν Νταλσιέ θυμίζει ότι πολλοί άνθρωποι αναζητούν μέσω των κοινωνικών δικτύων παιδικούς φίλους, πρώτους έρωτες, χαμένες παρέες – «είναι ένας τρόπος να ξαναδείς την προσωπική σου ιστορία και να την εμπλουτίσεις» σημειώνει.

(Ως αμύητη σε αυτά τα ερωτήματα βρήκα ενδιαφέρουσα την ανταλλαγή των επιχειρημάτων, γι' αυτό και σας τα αναμετέδωσα. Και είναι αναμφίβολο, ότι οι νέες τεχνολογίες διευκολύνουν την οικοδόμηση μιας φιλίας άλλου τύπου. Ενίοτε και την εμβάθυνση μιας φιλίας, καθώς η απρόσωπη πληκτρολόγηση επιτρέπει να ειπωθούν λόγια που δεν θα ανταλλάσσονταν δια ζώσης. Προσωπικά όμως νομίζω πως δεν θα ανταλλάξω τις φιλίες μου που χτίστηκαν γύρω από ένα φλιτζάνι καφέ ή ένα ποτήρι κρασί, στο τραπέζι της κουζίνας ή στα μαξιλάρια του καναπέ, που εμπλουτίστηκαν από ένα αυθόρμητο νεύμα, μια γκριμάτσα, ένα γάργαρο γέλιο και ποταμούς δακρύων, που συνοδεύτηκαν από μια ζεστή χειρονομία. Τώρα που το σκέφτομαι, η απλή ανθρώπινη επαφή ενός χαιρετισμού, σταδιακά εκλείπει στους νέους. Δεν σφίγγουν τα χέρια, έχουν ξεμάθει. Κουνάν απρόσωπα κι απόμακρα το χέρι). Το διαδίκτυο είναι πια αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας. Για πολλούς η σύνδεση με έναν ISP (έστω την ...Geitonet), είναι τόσο απαραίτητη όσο και η σύνδεση με τη ΔΕΗ! Τα τελευταία χρόνια, η ύπαρξη μόνιμης ευρυζωνικής ασύρματης ή ενσύρματης πρόσβασης στο Internet για κάθε σπίτι και γραφείο δεν είναι απλά δια-δεδομένη, είναι σκέτα δεδομένη. Το να σερφάρει

κανείς από το κινητό του κάποτε ήταν "γούαου", σήμερα είναι ρουτίνα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα: ξεκινάμε να κλείσουμε ξενοδοχείο για τις διακοπές μας (μέσω internet, εννοείται) και το πρωταρχικό μας κριτήριο επιλογής, είναι αν το ίδιο το ξενοδοχείο έχει internet και wi-fi! Καλά, μη βαράτε, "ξεκινάμε να κλείσουμε" έγραψα, δε σημαίνει ότι το κάνουμε κιάλας... Εν έτη 2012, όχι ξενοδοχείο, ακόμη και συγγενικό ή φιλικό σπίτι να υπάρχει να μας φιλοξενήσει, το σκεφτόμαστε λόγω βενζίνης, διοδίων κλπ. Λέω για τότε, παλιά ντε, όταν επίσης ΔΕΝ είχαμε λεφτά, απλώς ...δεν το ξέραμε, γιατί είχαμε την ψευδαίσθηση ότι πάντα θα 'χουμε δουλειά και μισθό για να πληρώνουμε τις δόσεις σε κάρτες και σε δάνεια. Μέχρι που έσκασε η πομπόλυγα, ήρθαν τα Καστελόριζα, τα Δουνουτού, οι Τρόικες, ξανάρθανε κι οι Γερμανοί και τη συνέχεια τη ζούμε. Αλλά ας επανέλθω στο θέμα μου (από δω το πάω, από κει το φέρνω, πώς στο καλό κάθε τι στα πολιτικά το καταλήγω, δεν το 'χω καταλάβει). Λοιπόν, τι έλεγα; Α, περί internet...

Δεν ήταν πάντα έτσι, βέβαια... Μόλις μια 10ετία πριν, μετά βίας είχαν αρχίσει να διαδίδονται οι πρώτες - πανάκριβες τότε - broadband συνδέσεις, που επέτρεπαν να έχεις σχετικά ευχάριστη εμπειρία χρήσης και να μη μπινελικώνεις (ή έστω να μπινελικώνεις λιγότερο) τον πάροχό σου για τα αιωνόβια page loading και file downloads. Ακόμη πιο πίσω, 15 χρόνια πριν, ήταν εξαιρετικά μικρή η αναλογία μεταξύ αυτών που έμπαιναν τακτικά στο νετ (μέσω εκείνων των "προϊστορικών" dial-up modems με τους χαρακτηριστικούς ήχους) κι όλων των υπολοίπων με την ελάχιστη ή και μηδενική εμπειρία χρήσης. Αν πάμε τέλος 20 χρόνια πίσω, ελάχιστοι ήξεραν καν να σου εξηγήσουν τι εστί internet, εκτός αν διάβαζαν τίποτα περιοδικά πληροφορικής (εξαιρουμένων φυσικά κάποιων εργαζομένων σε ειδικούς τομείς και κάτι nerds που είχαν πρόσβαση κυρίως από πολυτεχνεία κι ορισμένες πανεπιστημιακές σχολές).

Σίγουρα στις μέρες μας σχεδόν οι πάντες έχουν συνειδητοποιήσει πια, ότι το διαδίκτυο είναι μια από τις επαναστατικότερες ιστορικά δημιουργίες του ανθρώπου, κρίνοντας από τις νέες δυνατότητες που έφερε σε κάθε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας, αλλά και από τον τρόπο που επηρέασε - και θα επηρεάζει στο μέλλον - την καθημερινότητά μας, τόσο σε επαγγελματικό όσο και σε προσωπικό πλαίσιο. Να 'τανε μόνο τα σύγχρονα θαύματα που συντελούνται στους τομείς της τηλε-εργασίας, της τηλε-ιατρικής, της τηλε-εκπαίδευσης; Όλοι όσοι διαβάζετε αυτές τις γραμμές, σίγουρα θα έχετε νιώσει τις ριζικές αλλαγές που έφερε το διαδίκτυο στον τρόπο που δουλεύουμε, ενημερωνόμαστε, διασκεδάζουμε, συναλλασσόμαστε και πάνω από όλα, επικοινωνούμε. Άσχετα αν υπάρχουν και λίγες - ευτυχώς - περιπτώσεις, που οι αλλαγές αντί να είναι προς το καλύτερο, είναι προς το χειρότερο...

Γιατί όπως με κάθε ριζοσπαστική ανακάλυψη, **ο τρόπος χρήσης της** και όχι καθεαυτή η ύπαρξή της καθορίζει αν είναι ωφέλιμη ή βλαβερή. Χιλιοειπωμένα αυτά, μην αρχίσω τα παραδείγματα με το μαχαίρι στα χέρια του γιατρού και του φονιά, με το δυναμίτη στο οπλοστάσιο του μηχανικού και του τρομοκράτη, με τα πυρηνικά ως πηγή ενέργειας αλλά και ολέθρου (αν και στην περίπτωση των πυρηνικών, είμαι από κείνους που δεν τα θέλουν ούτε ζωγραφιστά και για κανένα ειρηνικό σκοπό, όπως με δικαιώνει η ιστορία σε Τσερνόμπιλ, Φουκουσίμα και σε πολλά άλλα τέτοια "ειδυλλιακά" μέρη). Εντέλει, αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι να δούμε τα προβλήματα από την κακή χρήση τους και να τα περιορίσουμε. Και στην περίπτωση του διαδικτύου, δεν είναι ανάξια λόγου: οι κίνδυνοι παραπληροφόρησης (όταν δεν διασταυρώνουμε και δεν φιλτράρουμε τις πληροφορίες που βρίσκουμε), κακής διαπαιδαγώγησης (όταν δεν υπάρχει υπεύθυνος γονικός έλεγχος στη χρήση του internet από τα παιδιά), οικονομικής εξαπάτησης (όταν δεν παίρνουμε τα μέτρα μας και λειτουργούμε με αφέλεια), εθισμού και κοινωνικής απομόνωσης (όταν το δίκτυο δεν είναι πια μέσον αλλά αυτοσκοπός), αλλοτρίωσης (όταν αντί της επικοινωνίας υπάρχει αποξένωση, απάθεια και αίσθηση αποδυνάμωσης), είναι μερικά από αυτά τα προβλήματα.

Τελευταία με προβληματίσε ιδιαίτερα το θέμα της αλλοτρίωσης. Πώς στα κομμάτια το διαδίκτυο, που έφερε όλους αυτούς τους καταπληκτικούς νέους τρόπους επικοινωνίας και εκμηδένισε τις αποστάσεις, είναι φορές που αποτυγχάνει παταγωδώς να φέρει πιο κοντά τους ανθρώπους με αληθινό και ουσιαστικό τρόπο; Γιατί κάποιες φορές ενώ "συνομιλούμε", δεν επικοινωνούμε πραγματικά; Γιατί άραγε κι ενώ ερχόμαστε σε επαφή συνεχώς με νέους διαδικτυακούς συνομιλητές, συμβαίνει συχνά να νιώθουμε αποξενωμένοι, άρα αποδυναμωμένοι, άρα απαθείς; Μήπως γιατί η επικοινωνία δεν γίνεται με όρους αλήθειας, αλλά εικονικής πραγματικότητας; Με άλλα λόγια, μήπως επειδή (εμείς, ο "απέναντι" ή και οι δύο ταυτόχρονα) **υποδύμαστε ρόλους** που διαφέρουν απ' ότι είμαστε στην αληθινή ζωή;

Δεν είναι εύκολη η απάντηση. Γι' αυτό πρέπει να δούμε τι συνέβαινε ως κανόνας από τα παιδικά - εφηβικά κιόλας χρόνια του internet, τότε που κάποιες από τις δημοφιλέστερες υπηρεσίες και εφαρμογές του ήταν (και ακόμα είναι):

- το chat, είτε μέσω αυτόνομων προγραμμάτων (κάποιοι λίγοι θα θυμάστε το MiRC και κάποιοι περισσότεροι το μεταγενέστερο MSN Messenger), είτε μέσα από δωμάτια επικοινωνίας (chat rooms) ιστοσελίδων, όπως το δικό μας chat στο Musicheaven,
- τα bulletin boards και τα διάφορα fora, ας τα πούμε "δημόσιους πίνακες ανακοινώσεων και ανταλλαγής απόψεων και γνώσεων" εξειδικευμένης θεματολογίας (μουσική, αυτοκίνητα, ηλεκτρονικά κ.ο.κ.),
- ιστοσελίδες γνωριμιών,
- πλατφόρμες on-line games

και διάφορα άλλα, τα οποία έχουν όλα ένα κοινό χαρακτηριστικό: απαιτούν την εγγραφή σου και την υιοθέτηση ενός nickname κι ενός avatar με τα οποία "βγαίνεις προς τα έξω", ένα όνομα δηλαδή κι ένα εικονίδιο που διαλέγεις για τον εαυτό σου και με τα οποία σε αναγνωρίζουν οι υπόλοιποι χρήστες, δηλαδή οι συνομιλητές σου στο chat, στο forum, οι αναγνώστες του προφίλ σου, οι συμπαίκτες σου στα παιχνίδια κλπ.

Φυσικά internet δεν είναι μόνο τα παραπάνω. Χιλιάδες άλλα πράγματα κάνεις μέσω διαδικτύου, στα οποία είτε δηλώνεις την αληθινή σου ταυτότητα (π.χ. ψωνίζοντας σ' ένα e-shop, τσεκάροντας τις κινήσεις του τραπεζικού σου λογαριασμού, καλώντας μέσω skype τη θεία σου στην Αμερική κλπ.), είτε δεν χρειάζεται να δηλώσεις καθόλου ταυτότητα (π.χ. διαβάζοντας ένα ιατρικό άρθρο για την οστεοπόρωση, παρακολουθώντας ένα video-clip της Bjork κλπ.).

Όμως από τις περιπτώσεις διαδικτυακών υπηρεσιών-εφαρμογών όπως ακριβώς εκείνες στην πιο πάνω λίστα, πήρε σάρκα και οστά η έκφραση "εικονική πραγματικότητα". Αυτός ο καινούριος κόσμος, ο κυβερνοχώρος, για ανθρώπους που τον πρωτογνώριζαν και κυρίως για όσους τον προσέγγιζαν για μη επαγγελματικούς λόγους, έμοιαζε με ένα τεράστιο μπαλ-μασκέ. Ένα πάρτυ μεταμφιεσμένων που όλοι πίσω απ' τις μάσκες τους ζητούσαν να "χορέψουν" με άλλους μασκοφορεμένους κι ο χορός άλλοτε μεταφραζόταν σε απλή συζήτηση, άλλοτε σε επίδειξη γνώσεων ή εξυπνάδας, άλλοτε σε φλερτ, άλλοτε σε έντονη διαμάχη, γενικά σε εκατοντάδες διαφορετικές συμπεριφορές. **Πάρα πολλοί λοιπόν πίσω από το προσωπίδιο του avatar και του nickname τους ντύθηκαν μian άλλη προσωπικότητα, ελαφρώς έως τελείως διαφορετική απ' την αληθινή, ζώντας ιντερνετικά παράλληλα (και ασύμπτωτα) με την πραγματική τους ζωή.** Η εν λόγω "εικονική προσωπικότητα" εκφραζόταν άφοβα πίσω από την ανωνυμία: αχρείαστες (!) ιδιότητες όπως ευγένεια, μετριοπάθεια, συστολή, αμβλύνονταν και ξεθώριαζαν. Κρυμμένα χαρακτηριστικά όπως εμμονές, φοβίες, κόμπλεξ και ακραίες πεποιθήσεις (οι οποίες σε πραγματικές συνθήκες κοινωνικών συναναστροφών θα υπήρχε δυσκολία να εξωτερικευθούν), όλα αυτά τώρα ήταν ελεύθερα να εκδηλωθούν στην ολόκληρά τους, χωρίς να υπάρχουν τα εμπόδια της ντροπής ή των πιθανών κυρώσεων που θα υφιστάμεθα στην πραγματική ζωή.

Υπήρχαν φυσικά και αρκετοί απόλυτα ειλικρινείς, με διαδικτυακό χαρακτήρα ακαμουφλάριστο και απόφιο, όπως στην καθημερινή τους ζωή, με τον ίδιο τρόπο που δεν είναι απίθανο σε ένα χορό μεταμφιεσμένων να συναντήσεις και κάποιους που είναι εκεί χωρίς αμφίεση, φορώντας τα κανονικά τους ρούχα (αν κι εκεί είναι ελάχιστοι, όσοι δεν πρόλαβαν να βρουν αποκριατικό κοστούμι, ή τα γκαρσόνια - στην περίπτωση του internet τα πράγματα είναι ευτυχώς καλύτερα!). Παρόλα αυτά οι ειλικρινείς και πάλι ήταν μειοψηφία. Όχι, δεν υπαινίσσομαι ότι οι "ψηλοί, μελαχρινοί και γυμνασμένοι" που στέλνουν ερωτικά ηλεκτρονικά μηνύματα σε κάποια κοπέλα στην πραγματικότητα είναι όλοι κοντοί, καραφλοί και με μυυροκοιλιά! Ούτε ότι οι ανεβασμένες pic με χαμογελαστές και σέξυ κοριτσιίστικες πόζες είναι όλες πλαστές και κρύβουν στην πραγματικότητα την ατημέλητη νοικοκυρά με το τσιγάρο, τη ρόμπα, τα μικουτί και το μωρό στην κούνια! Αλλά κακά τα ψέματα, ο κανόνας ήταν ότι η εικονική προσωπικότητα μάλλον εξωραΐζε την πραγματική και σίγουρα, δεν αναφέρομαι μόνο στην εξωτερική εμφάνιση, που είναι το λιγότερο σημαντικό. Και θα ήταν λάθος συμπέρασμα να πούμε ότι αυτό συμβαίνει μόνο σε ανθρώπους που είναι κακοί ή διπρόσωποι από τη φύση τους. Γιατί ακόμη κι αν δεν είναι κάποιος ...καθίκι, απλά έχει σαν άνθρωπος μερικά ελαττώματα βρε

αδερφέ, ε αφού μπορεί να τα κρύψει πίσω από ένα avatar, ποιος ο λόγος να τα φανερώσει φόρα-παρτίδα στα άλλα avatar;

Όμως πια, μια νέα κατάσταση πιστεύω έχει αρχίσει να διαμορφώνεται και σιγά-σιγά να παγιώνεται. Ο παγκόσμιος ιστός (world wide web), που κάποτε ήταν μία μόνο από τις πολλές υπηρεσίες του διαδικτύου, σήμερα έχει τόσο επεκταθεί και εξελιχθεί σε σύγκριση με την ταχύτητα και κυρίως το περιεχόμενο που είχε τα προηγούμενα λίγα μόλις χρόνια, που επαληθεύτηκε γι αυτόν πλήρως η έκφραση "παγκόσμιο χωριό". Ειδικά τα τελευταία χρόνια, ζούμε την επανάσταση του λεγόμενου "web 2.0", τεχνολογία απείρως πιο διαδραστική και άμεση. Με απλά λόγια, αντί να διαβάζουμε ιστοσελίδες με στατικό περιεχόμενο όπως παλιότερα, τώρα με το web 2.0 τις συνδιαμορφώνουμε σε πραγματικό χρόνο (ποστάροντας δανεισμένα ή πρωτότυπα δικά μας κείμενα, φωτογραφίες, βίντεο, links κλπ.) κι έτσι, ήρθε η εποχή της κυριαρχίας των ιστοσελίδων κοινωνικής δικτύωσης (social networks), με το Myspace και το Hi5 αρχικά και την ηγεμονία του Facebook και του Twitter σήμερα.

Μ' αυτά και μ' αυτά, κάτι καινούριο κατά την ταπεινή μου γνώμη συνέβη στο βασίλειο της ...Ιντερνετίας: **η διαδικτυακή μας ζωή έχασε την άλλοτε απολύτως παράλληλη και ασύμπτωτη τροχιά με την αληθινή μας, έγινε η μία τεμνόμενη και αλληλοσυμπληρούμενη με την άλλη, τα δε όρια μεταξύ τους έγιναν όχι απλά ασαφή, αλλά συχνά και ανύπαρκτα!** Και συνέβη αυτό, καθώς:

- Στις σύγχρονες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης όπως το twitter και το facebook, αν σ' ενδιαφέρει να σε βρίσκουν εύκολα γνωστοί, παλιοί συμμαθητές και συνάδελφοι και να κάνεις πολλούς friends και followers αντίστοιχα, εγγράφεται σ' αυτές όχι με περίεργο nickname και avatar, αλλά με αληθινό όνομα και φωτογραφία!
- Είναι κοινωνική μόδα, είναι "in" κι έχει μαζευτεί πολύς, μα πάρα πολύς κόσμος στα social networks: αν δεν έχεις π.χ. facebook σε κοιτάνε περίεργα, περίπου όσο περίεργα θα σε κοιτάζονε αν τους πεις ότι δεν έχεις κινητό!

Έτσι, δεν ισχύει πια (στο βαθμό τουλάχιστον που ίσχυε παλιότερα) ότι κάποιος είναι άλλος στη διαδικτυακή και άλλος στην πραγματική ζωή. **Γιατί μ' έναν αμφίδρομο πια τρόπο, η αληθινή ζωή δημοσιεύεται στο internet και η ζωή στο internet επηρεάζει την πραγματική ζωή.** Για παράδειγμα, ο υπάλληλος της εταιρείας ξέρει ότι οι συνάδελφοι και οι προϊστάμενοί του (όσοι τέλος πάντων έχουν πρόσβαση στο προφίλ του με βάση τις ρυθμίσεις απορρήτου, ασχολήθηκε - δεν ασχολήθηκε με αυτές), με λίγα κλικ μπορεί να δει τις φωτογραφίες που έχει ανεβάσει, τα like που έχει κάνει, τα αποφθέγματα και όποια άλλη εξυπνάδα έχει γράψει κατά καιρούς στο status του, τη μουσική που γουστάρει από τα youtube videos που έχει ενσωματώσει, τα μέρη που συχνάζει και τους ανθρώπους που συναναστρέφεται και χίλιες δυο άλλες πληροφορίες για τον εαυτό και την πραγματική του ζωή. Σίγουρα κάποιος μπορεί να προστατεύσει τα προσωπικά του δεδομένα ρυθμίζοντας σε ποιον επιτρέπει την πρόσβαση σε αυτά, όμως απ' τη στιγμή που συμμετέχεις σ' ένα social network, κάποιοι άνθρωποι θέλεις να μπορούν να τα βλέπουν, άρα ακόμη και με αυστηρές ρυθμίσεις απορρήτου, στοιχεία που δημοσιεύεις από την πραγματική σου ζωή σε κάποιους θα είναι φανερά. Συνεπώς όπως και να 'χει, η προσωπική ζωή και πάλι μπλέκει και δεν διαχωρίζεται με τη διαδικτυακή σου ζωή όσο παλιότερα.

Με αυτό δεν ισχυρίζομαι ότι στο "φατσοβιβλίο" και το "τιτιβιστήρι" όλοι συμπεριφέρονται αληθινοί και ντόμπροι, ότι δεν υποδύεται κανείς ρόλους, μόνο και μόνο επειδή βάζει αληθινό όνομα και φωτογραφία! Αυτό που συχνά συμβαίνει είναι ότι πολύς κόσμος πουλάει μούρη και είναι δήθεν, προσπαθεί να χτίσει ένα προφίλ πιο "cool" και πιο "high" από την απλή καθημερινότητά του, ειδικά όταν απευθύνεται σε "φίλους" που είτε δεν τον ξέρουν καθόλου, ή έχουν να τον συναντήσουν δεκαετίες.

Αλλά και πέρα από τα κοινωνικά δίκτυα τύπου facebook, πάλι μπορεί να εφάπτονται διαδικτυακή και πραγματική ζωή. Καταρχήν, έχοντας λογαριασμό σε κάποιο π.χ. forum για στίχους, κιθάρες, κινητά, αυτοκίνητα ή οτιδήποτε άλλο, εκεί δηλαδή που ακόμη υπάρχει η κλασική μορφή του ψευδώνυμου και του avatar, όσο περισσότερο ενεργός είσαι, άρα όσο πιο διακεκριμένος και αναγνωρίσιμος από τα υπόλοιπα μέλη της κοινότητας, τόσο η προσωπικότητα του avatar σου προσεγγίζει την προσωπικότητα της καθημερινής σου ζωής. Όσο πιο πολύ γράφεις, συζητάς και ανταλλάσσεις απόψεις, τόσο λιγότερο μπορείς

(ακόμη κι αν το θέλεις) να κρύψεις τις θετικές ή τις αρνητικές πτυχές του χαρακτήρα σου, οι οποίες αργά ή γρήγορα θα φανούν!

Τέλος, αν συμμετέχεις σε συνθετότερες κοινότητες - portal με δραστηριότητες όχι μόνο διαδικτυακές αλλά και πραγματικές, τόσο ο αληθινός σου χαρακτήρας στην καθημερινή ζωή έχει λιγότερα περιθώρια να είναι διαφορετικός με αυτόν που εκδηλώνει το διαδικτυακό σου avatar. Τέτοια είναι και η δική μας μουσική κοινότητα, το Musicheaven, στην οποία τα πλέον ενεργά μέλη, δεν εξαντλούν την παρουσία τους με κείμενα στο forum, άρθρα ή σχόλια στο e-περιοδικό, ακρόαση των εκπομπών του Musicheaven Radio και κουβεντούλα στο chat, αλλά επιπλέον, όποτε τους δίνεται η ευκαιρία, συμμετέχουν σε δρώμενα όπως συναντήσεις, συναυλίες και live, beach party, ανταλλαγές χριστουγεννιάτικων δώρων και πολλά άλλα real-life events που γίνονται τακτικά. Κι έτσι τα τείχη της ανωνυμίας γκρεμίζονται κι οι (όποιες) μάσκες πέφτουν.

Ειδικά για το Musicheaven, που πέρα από το καθαρά μουσικό - μοναδικό και πλούσιο - περιεχόμενό του (μουσικά άρθρα στο e-περιοδικό, [παρτιτούρες](#), quiz κλπ.) έχει και όλα τα άλλα καλούδια (forum, chat, profiles, blogs κλπ.), θα έλεγα ότι ανάμεσα στα ενεργά μέλη του, εξαιρώντας όσους έρχονται για καθαρά χρηστικούς ρόλους (να βρουν μια [παρτιτούρα](#), να βάλουν μια μουσική αγγελία, να ρωτήσουν κάτι συγκεκριμένο που τους απασχολεί κλπ.), υπάρχουν δύο γενικές κατηγορίες:

1) Τα "avatar", οι εικονικές προσωπικότητες δηλαδή, οι οποίες χρησιμοποιούν κυρίως το forum (δείχνοντας προτίμηση στην κατηγορία "περί ανέμων και υδάτων" που έχει μεταξύ άλλων τα -καυτά και επίπονα στις μέρες μας- πολιτικά θέματα). Είτε πρόκειται για "avatar-καφενείου" γιατί όπως σ' ένα καφενείο ξεδίνουν από την καθημερινότητά τους και η δράση τους αποτελεί μια υγιή εκτόνωση, είτε "avatar-διασκοτιστές" (aka σκοταδιστές που νομίζουν ότι είναι διαφωτιστές) γιατί έχουν ανάγκη από βήμα για να προπαγανδίζουν τις "αλάθητες" θέσεις τους, αισθανόμενοι μάλιστα ότι επιτελούν έτσι και σημαντικό κοινωνικό έργο...

2) Τα μέλη που (είτε συμμετέχουν σε καφενειακού τύπου κουβέντες είτε όχι), νιώθουν μέλη μιας ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. Αυτά τα μέλη θεωρούνται μεταξύ τους φίλοι και συνοδοιπόροι (κι ίσως να έχουν βρεθεί κι από κοντά σε κάποια ευκαιρία, να έχουν πει έναν καφέ ή να έχουν παίξει μουσική και να 'χουν τραγουδήσει παρέα). Αυτοί είναι οι **Μιουσικγεβενίτες**, οι κάτοικοι του χωριού [Μιουζικγέβενα!](#)

Οι Μιουσικγεβενίτες βέβαια δεν είναι πάντα οι ίδιοι. Όπως και στα αληθινά χωριά, κάποιοι μετακομίζουν και φεύγουν για άλλες πολιτείες και τη θέση τους παίρνουν νέοι κάτοικοι. Μια φορά, είτε οι μόνιμοι κάτοικοι, είτε οι τουρίστες που σαν περαστικές νότες περνούν απ' τα σοκάκια του, όλοι έχουν να το λένε για τις ομορφιές που έχει ο Μουσικός μας Παράδεισος... Και ξέρετε, κάθε χωριό είναι όμορφο, όχι μόνο από τα σπίτια, τις πλατείες, τα περιβόλια και τις βρύσες του, αλλά - πάνω απ' όλα - απ' τους ανθρώπους του!

Βιβλιογραφία:

<http://www.musicheaven.gr/html/modules.php?name=News&file=article&id=3578>

<http://www.protagon.gr/epikairotita/kosmos/oi-filoi-tou-facebook-einai-filoi-3076500000>

<https://www.aixmi.gr/index.php/facebook-sazdfs2/>

<https://www.aixmi.gr/index.php/facebook-twitterss/>